

Jiří Kubový
DEŠŤ, MOŘE, PTÁCI, STROMY
• 16. 5. – 24. 6. 2019 •

Jiří Kubový (1950), autodidakt. Vystavuje od r. 1988, připravované výstavy v předchozích letech nebyly povolené.

Samostatné výstavy od roku 2000

2000 Louny, Lounská výstavní síň Telecom

2001 Ústí nad Labem, Výstavní síň E. Filly

2002 Brno, Galerie na bidýlku

2003 Litoměřice, „Obrazy a kresby (1975-2003)“, Severočeská galerie výtvarného umění

2004 Plzeň, „Kapky oceánu“ (společně s M. Maurem a M. Zetem), Galerie městě Plzně

2004 Mělník, „Roční období“, Galerie Erasmus

2005 Selb, „Vögel, „Wolken und Wasser“, Galerie Goller

2005 Česká Lípa, „O krajině“, Jídelna - galerie Vlastivědného muzea v České Lípě

2005 Olomouc, „Dříve a nyní“, Galerie Caesar

2005 Hradec Králové, „Voda a tráva“, Galerie AMB

2007 Litvínov, „Krajiny“, Galerie Modrý hrozen

2007 Brno, „Prázdné obrazy, krajiny a stromy“, Galerie na bidýlku

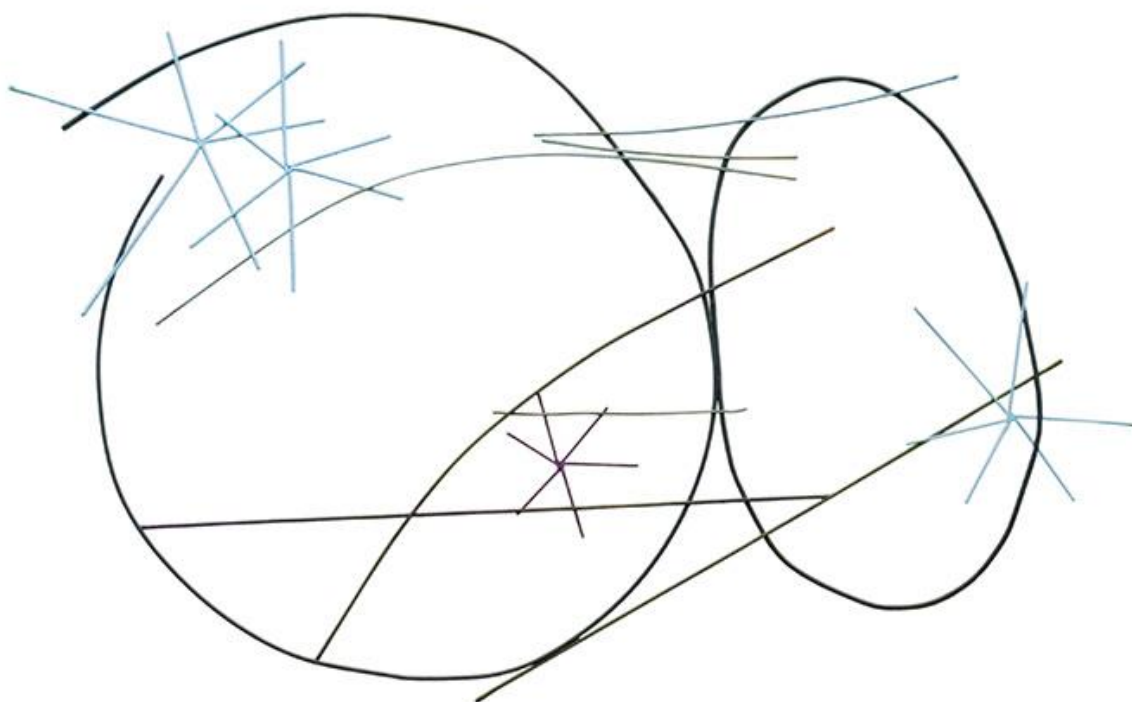
2008 Brno, „Mezi nebem a zemí“, Galerie Brno

2009 Praha, „Krajiny“, Galerie Litera

2009 Ústěck, „Krajiny v trávě“, Synagoga a gotické dvojče

2010 Praha, Galerie Dion

2010 Ústí nad Labem, „Věčná krajina“, Galerie E. Filly
2011 Roudnice nad Labem, „Ve vzduchu“, Galerie moderního umění
2011 Pirna, „In der luft“, Rathaus Pirna
2011 Trenčín, „Vo vzduchu“, Galerie M. A. Bazovského
2013 Terezín, „Čtvrtý dvůr“, Památník Terezín
2013 Louny, „Současná tvorba“, Vrchlického divadlo v Lounech
2013 Černčice u Loun, „Tvorba mládí“, Kubový – Juliš“, Galerie Emila Juliše
2013 Liberec, „Země, voda, vzduch“, Oblastní galerie v Liberci
2015 Praha, „Báseň a krajina“ (společně s J. Hrubým), Galerie Litera
2015 Hradec Králové, „Báseň a krajina“ (společně s J. Hrubým), Galerie AMB
2016 Litvínov, „Krajinami“ (společně s P. Matouškem), Radniční sklípek,
2018 Kryštofovo Údolí, „Obrazy a kresby“, Galerie Cube x Cube

*Balvany a hvězdy, 2012
olej, provaz, drát; 101 x 161,5 cm*

Děšť, moře, ptáci, stromy

Od úsvitu věků si lidé všímali deště, moře, ptáků a stromů. Čas jako by se ovíjel okolo nich. Deště, moře, ptáci a stromy jsou stálé a cyklické. Moře neustále omývá břehy přílivem a odlivem, deště přicházejí s mraky a mizí se sluncem. Ptáci každé jaro znovu přilétají a usednou na stromy, které rostou do výše. Tak se nám svět skrže vodu, vzduch, zemi a živé bytosti jeví. Děšť, moře, ptáci, stromy, to je esence života.

Děšť, moře, ptáci, stromy se staly oblíbenými tématy Jiřího Kubového, nejvýraznějšího představitele severočeské výtvarné scény. Do pardubické galerie Fons přivezl kresby a prostorové artefakty. Sám je považuje za malbu realizovanou v prostoru, ale můžeme je vnímat i jako objekty, jimiž jsou ostatně malby vždycky. Už od zlomu šedesátých a sedmdesátých Kubový hledal možnosti a limity tradičního obrazu, a dospěl až za jeho hranici, k objektu, ke kresbě v prostoru. Od té doby se pohybuje na hraně mezi třemi médii: malbou, kresbou a objektem. Pracuje s dráty potaženými textilem, s nalezenými materiály, jeho práce má rysy ready-made a environmentu. Kresebná zkratka je razantní a přímočará podobně jako dětské kresby, ale ve skutečnosti je znakem, který autor rafinovaně dovedl k téměř designové tvarové výmluvnosti.

Okolo poloviny dvacátého století sochař Alberto Giacometti sám na svém díle pozoroval, jak se ze soch ztrácí hmota. Jeho kráčející vyjadřují nicotnost člověka vůči osudu. A zároveň stále stojí, stále odolávají vichru existence. Redukování hmoty na čáry, dráty, linky, malé plochy barvy v rovině není u Kubového příznakem existenciality, ale sumární myšlenky, která se projevuje jednoduše, a zároveň poeticky. Jeho způsob vyjádření kulatých kamenů, horizontálních vodních ploch, šikmých směrů deště a ptačího letu krajinu nezrcadlí, ale syntetizuje elementární prvky. Není to epos, ale haiku. Charakteristické není jen odhmotnění, ale i nepravidelný formát a barevnost. Balvany, hvězdy, ptáci, domy i horizont jsou odpozorované a abstrahované z přírody. Osobní prostor člověka pozorujícího dešť s lahví, stromy, domem a lucernou nazval autor zátiším. Stejně jako anglické still-life, je i česká varianta synonymem klidného života, života v klidu a jasu autentického bytí.

V práci Jiřího Kubového je možné najít skrže básníka a autora koláží Jiřího Koláře vliv Skupiny 42, která našla poezii tam, kde by ji nikdo nehledal, na předměstí, v průmyslových periferiích. Odtud byl už jen krok k objevení potenciálu neušlechtilého průmyslového materiálu, jakými jsou dráty, nebo chudého materiálu, k němuž patří provázky a přírodniny. S Kolářem byl Kubový v pravidelném kontaktu už od konce šedesátých let, navštěvoval ho u stolu v kavárně Slavie. Pro mladého autora byla podpora významného tvůrce české výtvarné scény v oblasti umění, poezie a experimentu jistě velmi zásadní, stejně jako přátelství s třebičským Ladislavem Novákem. Kubový patří rovněž do okruhu, k němuž se vždy vyjadřoval texty a výstavami brněnský teoretik Jiří Valoch, který mj. napsal: Chtěl-li člověk vidět v Ústí něco zajímavého, po léta to znamenalo navštívit Kubového...

Dílo Jiřího Kubového by se dalo popsat jako lyrický minimalismus. Dematerializaci nijak nenarušuje autorův smysl pro poetiku. Kubového vizualita čerpá také z veršů básníků severozápadních Čech, Emila Juliše a Josefa Hrubého. V užití drátů lze hledat paralelu k dílu holického Karla Malicha, od něž se ale svým vztahem k viděné a prožívané realitě liší.

Kresby, 2017 – 18
papír, tužka, olej, dřevěný rám, sklo; 23,5 x 32 cm

Dílo Jiřího Kubového by se dalo popsat jako lyrický minimalismus. Dematerializaci nijak nenarušuje autorův smysl pro poetiku. Kubového vizualita čerpá také z veršů básníků severozápadních Čech, Emila Juliše a Josefa Hrubého. V užití drátů lze hledat paralelu k dílu holického Karla Malicha, od něž se ale svým vztahem k viděné a prožívané realitě liší.

Spojení deště, moře, stromu a ptáků je téměř biblické. Noe si ze dřeva stromů na kopci postavil archu, než zemi zaplavilo moře a čtyřicet dní trvajících déšť. Dokud neustal, a na ráhnu neusedla holubice, nevsadil by nikdo na přežití lidstva ani zlámanou grešli.

S deštěm se spojují vzpomínky, úroda, život. Moře je kolébka, strom pevný bod. Zpěv ptáků je známkou zdravého života přírody. Zdá se, že Jiří Kubový pracuje se třemi ze čtyř základních živlů, elementů nutných k životu – se vzduchem, zemí, vodou. Chybí oheň, nejnebezpečnější element. Ale zcela jistě je přítomen element pátý, POEZIE.

Martina Vitková

